

Poesi, kærlighed og kvindelyst

kilde: [KultuNaut, Mai-Britt Kristensen](#)

Tor. 17. mar. 2011

(Foto: Tai Segel)

Fyldt til bristepunktet med en poesi så fin som de gamle, sarte blondegardiner, der gør det ud for bagtæppe, fører "Vita and Virginia" os til et næsten magisk univers. En rørende forestilling med en elegant undertone af humor og desperation, om to kvinders kærlighed til hinanden i en tid, hvor den knap kunne finde udtryk.

Vita and Virginia er Dame Eileen Atkins' dramatisering af den 20 år lange brevveksling og kærlighed mellem to af 1920ernes største kvindelige forfattere i England, Vita Sackville-West og Virginia Woolf. Forestillingen tegner et fascinerende portræt af to helt specielle kvinder og deres kamp både med deres egne og det omgivende samfunds seksuelle normer, hvorfor deres kærlighed oftest kun kunne finde udtryk i et brev.

Forestillingen foregår på engelsk i et smukt litterært, men også forståeligt sprog, og man føler sig straks hensat til en svunden tid, mens jazzen blidt skratter ud gennem grammofonen. Litteraturconnaissanceur vil nikke genkendende til de mange referencer til særligt Virginia Woolfs forfatterskab og hendes signaturstil; stream of consciousness. Forestillingen er dog langt mere end det og slet ikke så smal, som man kunne tro.

For alle ordene er i sidste ende et forsøg på at italesætte et på den tid yderst penibelt emne: kærligheden mellem to kvinder. Den ene er en del af aristokratiet med dertilhørende jordomrejser og celebre fester, den anden medlem af Englands førende kunstneriske og litterære kreds på den tid. Det er to modsætninger, der mødes. Iført ridejakke, lange støvler og bobbet hår så kort som en agerhønes rumpe står den frembrusende Vita i stærk kontrast til den noget ældre Virginia med det sarte sind, der melankolsk betræder scenen med håret trukket klassisk tilbage i en knude i nakken, iklædt en lilla velourkjole.

I rollerne som de to eminente leading ladies ses Angela Heath-Larsen som den sprudlende og lidenskabelige Vita og Sue Hansen-Styles som den generte og uerfarne Virginia. Dame Eileen Atkins' manuskript viser med stor ømhed den spirende kærlighed mellem de to kvinder. Vitas først diskrete, så lokkende hentydninger bliver mødt af en nervøs Virginia, der siden nærmest udvikler sig til en kåd skolepige. Senere afløses forelskelsen af frustration og jalousi, nogle gange listigt fremprovokeret af den anden i en søgen efter bekræftelse, andre gange ganske reelt begrundet.

Med vid og humor kredser Vita og Virginia om hinanden i en poetisk kærlighedsdans. Der er kun de to kvinder, og sammen formår de at skabe en intensitet i rummet, så man ville kunne høre en knappenål falde til gulvet. Det er næsten overvældende, og de to fortjener til fulde den lange applaus. En sand fornøjelse.

Vita and Virginia - Cafétéatret